

Vienā plostā

Strenču 3x3 saietā avīze, 17. jūlijs

Piektdiena. Vienotā saimes spēkā ziedu Gaujā nes **sestais plosts.**

Medus un gurķi

Foto: Baiba Krūmiņa

Ceturtdienas pievakarē saietā vadītājas Baibas Auziņas vecāku Ulda un Daces mājās notika medus sviešana.

Lielākie interesenti par saldā našķa nonākšanu burciņās bija tieši jaunākie saietā dalībnieki. Tiesa, līdz medum ir vēl jātiek, un tie, kas iet pie bitēm ne tikai nedrīkst skali uzvesties, bet arī mieloties ar medu. To var darīt pēc tam.

Šī bija patiesi unikāla ievirze ne vien ar to, ka notika tikai ceturtdien, bet arī ar to, ka varējām ieskatīties īstā saimnieku Ulda un Daces gadiem izkoptā biškopības un medus sviešanas procesā. Šķita, ka saimnieks teju vai dejoja ar bitēm, viegli tās notraušot ar rokām, arī bišu dzelšana absolūti netraucēja. Izrādās – tā pat ir veselīga un varot dziedināt sāpes. Uldis zināja stāstu, kur kādam vīrietim bija problēma papēdī, bet bites to sadzēlušas, un problēmas pazudušas. Viņš ar saietā dalībniekiem dalījās arī citās gudrībās par bitēm, to kopšanu, dzīves ciklu un paša medus īpašībām.

Lai tiktu pie medus, nianšu ir daudz, bet būtiskākais, protams, ir pašas bites. Stropā ir mātes, trani un darba bites.

Darba bites 20 dienu mūžā paspēj strādāt dažādos amatos – nektāra nesēja, ūdens nesēja, apsardze, barotāja. Uldim un Dacei šogad ir piecas saimes. Jaunas pienākušas divas, kuras gan jau esot kaimiņa bites. Jauna bišu saime veidojas, kad kādā esošajā saimē piedzimst jauna māte, stropā vairs nav vietas, tāpēc ar barīņu bišu tā aizlido uz jaunu spietošanas vietu. Lai māte radītu pēcteci, darba bites to piespiež perēt, šī šūniņa tiek taisīta pat no citāda vaska, baro māti ar citādu barību. Uldis jaunās mātes katru gadu iezīmē ar mazu otiņu, noķer biti, nokrāso tai galvu un palaiž.

No mātes atkarīgs arī tas, cik darbīgs un ražīgs ir spiets, jeb tas, cik daudz un

cik ātri tiks savākts medus. Šogad Uldis un Dace izsvieduši jau aptuveni piecus stropus, tiesa, viss ir pašu lietošanai, ne pārdošanai. Saimnieks vairāk darbojas ap bitēm, bet sievai nes jau rāmītus bez bitēm. Dace tālāk

šūniņas atvāko ar speciālu rīku, un tieši no turienes varam dabūt gardās šūniņas jeb medus košļēnītes, ar kurām ļoti aktīvi mielojās arī ievirzes dalībnieki. Tālāk atvāktos rāmītus liek apaļā medus sviedē, to iedarbina un, kad uz maliņām redzamas medus pērlītes, no šī rīka jau caur sietiņu iztecina medu.

Ievirzes mazākie dalībnieki varēja iepazīties ar vecāku bērnības našķi, jo tika cienāti ar svaigu medu, maizi un pienu. Dace pastāstīja arī gudrību, kā nomākt saldo garšu, ja ar medu saknakstīties par daudz. Jāuzēd svaigs gurķis! Protams, daudzi uzreiz devās uz dārzu pēc gurķiem, jo medu varēja saēsties visi, cik tik lien.

Amanda

Ko darīsim rīt?

Sestdiena, 18. jūlijs

8.00–8.40 Ķermeņa un gara atmodināšana (skolas priekšā)

9.00–9.30 Brokastis

9.40–10.20 Rīta TV, rīta dziesma (sporta zālē)

10.35–12.45 Rīta ievirzes

13.00–13.45 Pusdienas

14.00–16.30 Pēcpusdienas ievirzes

16.30–17.00 Izstādes sagatavošana

17.00–18.45 Izstāde (skolas priekšā)

19.00–19.45 Vakariņas

20.00–21.45 Noslēguma koncerts (estrādē)

21.45–22.00 Vakara pasaciņa, vakara dziesma (pie estrādes)

22.00–23.00 Danči bērniem

un ģimenēm (kultūras namā), vakarēšana (skolā)

23.00–... Danči pieaugušajiem, nīkšana (kultūras namā)

Sveicinājam, vēlējam

Šodien, **17. jūlijā**, vārdadienu svin

Aleksis Sarma un Alekss Jūns

Sidorovičs. Rīt, **18. jūlijā**, dzimšanas dienu svinēs **Sintija Markus** un **Inga Riekstiņa**.

Bērzaines 3x3 saietā vēl ir dažas brīvas vietas! No 2. līdz 9. augustam tiekamies Latviesu centrā "Bērzaine" Freiburgā, Vācijas skaistajā Švarcvaldes jeb Melno mežu reģionā. Saietu vadīs Egija un Ingus Krūmiņi, Lelde Bērziņa un Dina Emerich. Raksti 3x3@latviesi.com.

Priecājas, ka patīk Strenči

Tatjana dzīvo Strenčos un saietu laikā palīdz rūpēties par tīrību skolā, taču brīvajos brīžos paspējusi arī ieskatīties ievirzēs un apgūt ko jaunu. Pie Līgas Reiteres viņa mācījusies gatavot dabīgus skrubjus, bet savā dzimšanas dienā nometnes saimei no sirds atnesa pašas lasītas zemenītes. Tatjana priecājas, ka cilvēkiem no dažādām Latvijas un pasaules vietām Strenči patīk, un atzīst, ka arī pati no nometnes ieguvusi jaunus iespaidus un praktiskas idejas ikdienai.

Eva

Zoles turnīrs noslēdzies

Veiksme un prāts. Šie divi faktori, visticamāk, palīdzēja tikt pie uzvaras un godpilnajām vietām zoles turnīra labākajiem spēlētājiem – Ojāram Zosulam, Albertam Rokpelnim un Mārtiņam Preisam.

Spēku samēri diezgan līdzīgi bija arī nākamajiem labākajiem, kuri iekļuva turnīra sešniekā, – Katrīnai Krūmiņai, Mārai Nullei un Kasparam Fogelim. Kopumā zoli divus vakarus līdz pat diviem naktī Strenču 3x3 saietā spēlēja 35 dalībnieki. Daļa no viņiem prasmes asināja vai pirmos soļus spēlē apguva ievirzē pie zoles lietpratēja Kārļa Rokpeļņa seniora.

Zole, starp citu, ir godājama spēle – kopš 2021. gada tā iekļauta Latvijas Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā.

Daiga

(turnīrā – 14. vieta; apņēmības pilna turpināt trenēties nākamajiem saietiem)

Gatavojamies Daudzinājumam

Ceturtdienas pievakarē starp skolu un stadionu rosījās bariņš nopietnu vīru, kas, Jāņa Ata Krūmiņa un Kārļa Taukača pieskatīti, darināja blukus Daudzinājumam.

Šis ir ne tikai atbildīgs, bet arī fiziski pagrūts darbs, kura veikšanai izmanto cirvjus, milzīgus āmurus un mačetes. Zem liepas sakrauti pamatīgi koka bluki, ko ar cirvi sadala četrās lielās pagālēs. Katru vidusdaļā nedaudz apstrādā, ar cirvi izveido iedobumus, kuros iebāž tās, lai uguns varētu iekurties. Šādi izdobtas un uzpildītas pagales atkal saliek atpakaļ, kā tās bija blukī, sasit kopā ar naglām, iedzen starp pagālēm ķīļus, lai gaiss varētu pieplūst. Blukis atkal izskatās gandrīz kā sākumā. Blukus

saliks mašīnā un aizvedīs uz Daudzinājuma vietu.

Iveta

Svētras ved uz mīlestību

Šovakar Daudzinājums. Novēli sev un citiem tajā piedzīvot svētras!

"Man dzīves misija ir celt gaismā šo vārdu. Kad to pasaku, daudzi sapriecājas, tomēr tālāk svētras nez kāpēc neiet," saka skolotāja, svētku režisore Līga Balode. "Man ilgi šķita, ka vārdu svētras izlasīju Konversācijas vārdnīcā, bet sāku meklēt – un neatrodu. Tātad esmu lasījusi

kur citur," saka Līga. "Svētras nozīmē sajūtu, ko saucam par trīcīnām vai skudriņām, sakot: man skudriņas pārskrēja. Tās nav nekādas skudriņas, tās ir svētras! Esmu to mācījusi neskaitāmiem Dziesmu svētku dirģentiem, studentiem, draugiem. Vienīgi folkloras ansamblis Daugavpilī pirms daudziem gadiem ieklausījušies un nosaukumam izvēlējās vārdu Svētra latgaliešu valodā Svātra. Svētras liecina, ka esam vienā sistēmā, kas reizēm saslēdzas caur patiesām vērtībām. Svētras mūs ved uz lielāko patiesību – uz mīlestību."

Lolita

Ģimeni atkal saved kopā 3×3

Dainai un Jurim Ertiem no Preiļiem 3×3 ir iespēja sapulcināt ģimeni vienuviet. Meita Airita, kura dzīvojusi Japānā, pirmoreiz saietu iepazinusi Austrālijā, bet visa ģimene vietējo statusā piedalījies arī 3×3 Preiļos. Toreiz Jurim darba dēļ pievienoties neizdevās, tāpēc šoreiz ir īpašs prieks būt kopā visiem – arī trim meitām, znotam un mazdēlam.

“Man ļoti pietrūkst ģimeniskas kopā būšanas. Mēs esam dažādi, katram ir savas vajadzības, bet 3×3 mūs visus saved vienā vietā un dod kopīgu, skaistu mērķi,” saka Airita, kura ikdienā ir medicīnas inženiere un veicina sadarbību starp Latviju un Japānu. Nometnē viņu aizrāvēsi pirts mācība un plostā darināšana, bet nākotnē viņa gribētu apgūt arī kokapstrādi. Jaunākā māsa Justīne ir muzikāla ģimnāziste.

Daina ir mūzikas skolotāja. Pēc ikdienas, kas piepildīta ar bērnu balsīm, viņa nometnē meklē klusumu un harmoniju, darbojas celošānā un vēlas pabeigt pašas darināto tautastērpu. Juris ir program-mēšanas un datorikas skolotājs, kuram

darbs reizē ir arī hobijs. 3×3 viņš no datoriem pārslēdzies uz rotkalšanu un koka kausa darināšanu. Meita Sintija un viņas vīrs ir arhitekti, bet mazais mazdēls, kurš tikko sācis staigāt, savu nākotnes amatu vēl tikai izvēlēsies.

Runģevicu–Kiseļovu ģimene – Jolanta, Normunds un meitas Emīlija un Elza – uz 3×3 atbraukusi no Briseles un nometnē piedalās pirmoreiz. Par saietu Jolantai

No Briseles uz radošu nedēļu Strenčos

vispirms atgādinājis Instagram algoritms, bet galīgo pamudinājumu devusi pažiņa, kura par savu pieredzi stāstījusi ļoti atzinīgi.

Jolanta Beļģijā dzīvo kopš 2003. gada. Viņa studējusi kultūras menedžmentu, bet pašlaik Eiropas Parlamentā organizē deputātu un darbinieku apmācības par likumdošanas procesu un komandas pilnveidošanu. Normunds ir ārsts neiroķirurgs. Lai līdzās medicīnai būtu arī kas cits, viņš sācis mācīties ģitārspēli.

Nometnē Jolanta atradusi sev īstās ievirzes – “Ķermenis un balss mijiedarbībā” un

improvizācijas teātri. “Viss, kas ir radošs, man patīk,” viņa saka. Normunds labprāt kādreiz iemācītos izgatavot pats savu alus kausu.

Elza nometnē izvēlējusies keramiku un ievirzi Gatavo ar Elzu, bet nākotnē gribētu kļūt par gleznotāju. Emīlijai savukārt ļoti patīk lasīt, lai gan savu sapņu amatu viņa vēl nav izvēlējusies. Ģimene jau paspējusi izmēģināt arī puzuru darināšanu, sporta spēles un viktorīnu. Visi ļoti priecājas par nometnes atmosfēru un apsolījuši iegriezties arī nākamā. Gaidām!

Pērļu vainagi un jauni amati

Anita Kozlovskā no Valkas piedalās 3×3 pirmoreiz un šoreiz atbraukusi viena. Par nometni viņa zinājusi jau sen un regulāri tai sekojusi līdz, taču iepriekš tā vienmēr šķitusi par tālu. Kad 3×3 nonāca tuvāk, Anita pie-teicās bez vilcināšanās. Jau pirmajās dienās viņa piezvanījusi meitām un teikusi, ka te ir ļoti jauki un nākamreiz jābrauc kopā.

Ikdienā Anita pati ir amatniece. Viņa šuj tautastērpu kreklus, darina vainadziņus un citus tērpu elementus gan individuāliem pasūtītājiem, gan kolektīviem.

Amatmeistares prasmes viņa apliecinājusi jau 1995. gadā. Nesen darināti vainadziņi aizceļojuši pat uz Vašingtonu. Anita labprāt rāda attēlus ar šiem skaistajiem pērļu vainagiem – katra jauna meita par tādu var sapņot.

Nometnē Anita apzināti izvēlējusies darbus ar rokām – kokdarbus un rotkalšanu. Ar koku viņa darbojusies jau agrāk, bet rotkalšana ir pavisam jauna pieredze. Ieviržu vadītāji esot lieliski! Anita ātri iejutusies, ievirzēs iepazīsies jaunus cilvēkus

Foto: Baiba Krūmiņa

un slavē nometnes organizētību. “Prieks pilnīgs,” viņa saka un cer, ka nākamgad izdosies atvest līdzīgu arī ģimeni.

Eva

Īstums

Inese Krūmiņa Daudzinājumu raksturo ar vārdiem svinīgums, īstums un emocijas. Viņa piedalījies

tik daudzos Daudzinājumos, ka vienu īpašāko izcēlt kļūst arvien grūtāk, tomēr spilgti atmiņā palicis pats pirmais – 1990. gadā Madlienā. Toreiz viens no Amerikas latviešu rotkaļiem un dievturiem KļaviņJuris runājis par latviešu dvēselēm. Tās esot mums visiem, tikai dažiem jau spožas un lietošanā, bet citām vēl pāri rūsa vai putekļu kārtā. Taču neko lielu nevajagot – tikai mazliet nobert. Inesei tuvs ir arī Jāņa Kukaiņa teiktais, ka katrs latvietis ir zelta vērts. “Kad Daudzinājumā uzvelkam goda drānas un saņemamies goda prātu, mēs tiešām kļūstam par tiem zelta vērtajiem latviešiem. Vismaz uz kādu brīdi. Mēs zinām, kāda ir sajūta – būt zelta vērtam latvietim,” saka Inese.

Ceļš

Saieta vadītājai Baibai Auziņai Daudzinājums saistās ar vārdiem svētki, pacilātība un kopība.

Viņas atmiņās spilgti saglabāties kāds Daudzinājums, uz kuru dalībniekiem bijis jāmēro garāks ceļš. Tas noticis skaistā kalnā, ārpus pilsētas, pļavu un meža ieskautā vietā. Ceļš vedis caur meiju vārtiem, un jau pati iešana prom no pilsētas dabā radījusi īpašu noskaņu. Tolaik Baibas jaunākā meita jau bijusi pietiekami liela, lai arī pati pilnvērtīgi piedzīvotu notiekošo. Māte un meita šo vakaru izbaudījušas kopā.

Mans īpašais Daudzinājums

Katram Daudzinājums nozīmē ko mazliet citu, tomēr visu tālāk teikto caurvij sajūta, ka tas ir brīdis, kad apstājamies, sapašamies, pulcējamies un vēlreiz apzināmies, kas mēs esam un kas mūs vieno.

Baiba Daudzinājumu uztver ļoti vizuāli – viņai svarīga ir ne tikai runa vai dziesma, bet viss kopums: vieta, daba, cilvēki, apģērbs un apkārtējā ainava. Vēl kāds spilgts brīdis piedzīvots Likteņdārzā. Fonā plūdusi Daugava, un Mētra dziedājusi, ietinusi apsaģā savu jauno villaini. Tieši dziesma, Daugava un redzamais kopums ļāvis īpaši spēcīgi sajūst emocijas.

Klātesamība

Kārļa Krūmiņa trīs vārdi ir rituāls, apziņa un mantojums. Viņam Daudzinājuma būtība slēpjas arī

atkārtojumā. Kad tajā piedalies ne pirmo un ne trešo reizi, jau pazīsti darbības, kas sekos. Tu tās gaidi un izjūti notikuma cikliskumu. Tā vairs nav tikai pirmreizēja apbrīna, bet cita veida, dziļāka klātesamība. Mainīgo Daudzinājumā inenes vieta, runātāji un tas, cik ļoti konkrētā tēma cilvēkus ir aizķērusi. Saturu rituālam piešķir paši dalībnieki – tas, ko viņi domājuši, piedzīvojuši un ir gatavi pateikt. Kārlis negrib veidot Daudzinājumu topu. Viņaprāt, ne vienmēr viss jāsalīdzina, meklējot labāko, iespaidīgāko vai emocionālāko. Drīkst būt arī vieta, kur vienkārši ir labi būt kopā. Tomēr viens Daudzinājums viņa dzīvē palicis pavisam īpašs – pēc tā Kārlis bildināja Evu. Vakars atmiņā palicis uz visu mūžu.

Spēks

Madarai Kitnerei ar Daudzinājumu saistās pamats, patiesums un būtība. Visspilgtāk atmiņā palicis pats

pirmais Daudzinājums Viļānos. Iespējams, tieši pirmās reizes dēļ tas šķitis tik īpašs – kā vēl nepiedzīvots brīnums, ko grūti izstāstīt vārdos un līdz galam spēj saprast vien tas, kurš pats to izjutis. Madara šo sajūtu raksturo kā pirmatnīgu un pat mazliet pārspasaulīgu. Ļoti personisks viņai bijis arī Daudzinājums Koknesē. Tas noticis sāpīgā dzīves brīdī pēc mammas negaidītās aiziešanas. Toreiz nometnes tēma Pārtapšana, Daudzinājums un pašas piedzīvotais savijušies vienā veselumā. Pirms tam bijusi sajūta, ka viss ir ieplīsis un brūk, taču pēc nometnes un dziedinošā Daudzinājuma atgriezies spēks. “Atkal varēja turpināt un iet tālāk,” saka Madara. Šis Daudzinājums viņai kļuva par dziedinošu pārtapšanas pieredzi.

Svētība

Ievai Treimanei Daudzinājums nozīmē daudzina, pacelt un svinēt svētkus. Viņai spilgti atmiņā palicis 2022.

gada saieta Daudzinājums Mālpilī, kur arī bijusi darba grupā, tāpat kā Strenčos. Toreiz šķitis, ka viss ir sastājies īstajā vietā

un laikā un ka pats vakars ticis īpaši sargāts. Lietus sācis līt tikai pēc tam, kad dalībnieki jau bija devušies prom un pie ugunsкура palikusi darba grupa. Ieva šo brīdi uztvēra kā lielu svētību un apliecinājumu tam, ka viss izdevies tieši tā, kā cerēts.

Pārdomas

Kārlim Taukačam Daudzinājums ir amats, lepnums un pārdomas. Tas ir uguns rituāls, kurā

tiek daudzina tas, par ko domāts un runāts visu nedēļu. Šoreiz – amats. “Daudzināsim un leposimies katrs ar savu amatu. Aizdomāsimies, cik nozīmīgs tas ir mums pašiem un arī citiem. Tas ir pārdomu brīdis pēc garas un ražīgas nedēļas,” viņš saka. Kārlis uzsver, ka katrs Daudzinājums ir unikāls. Īpašo sajūtu rada gan vieta, gan runātāji, gan nometnes tēma. Pašam sevišķi spilgts bijis Daudzinājums Grobiņā, ko veidojusi viņa ģimene un kas noticis senajā pilskalnā. “Tas bija ļoti skaisti, jo tas bija mūsu,” viņš atceras. Tiem, kuri Daudzinājumā piedalīsies pirmo reizi, Kārlis iesaka nebaidīties: jāvelk svētku drānas, jāpulcējas kopā ar pārējiem un jāļaujas notiekošajam. Visu nedēļu esam pamazām auguši kopā, tādēļ ātrāk vai vēlāk ikviens Daudzinājumā iejutīsies.

Eva

Mācekļu stāstiņi

Ko tu jau proti un ko vēl gribi iemācīties?

Anna Bartkeviča no Tuku-
ma: "Palīdzu cilvēkiem vizuāli
tapt skaistākiem – iesaku,
kāda frizūra būtu piemērotā-
ka, kāds apģērbs pietāvētu
un kāds grims seju padarītu
pievilcīgāku. Es to protu, un man tas
padodas. Tā es padaru cilvēkus priecī-
gākus. Esmu veidojusi grimu arī sociālo
mediju klipiem. Esmu nodarbojusies arī
ar keramiku – protu uztaisīt krūzīti, alus
kausu un rotas. Labprāt attīstītu savas
prasmes vizuālajā jomā. Arī par apģēr-
ba stilu gribētu iemācīties vairāk."

Estere Konceviča no
Ikšķiles: "Tāpat kā dau-
dziem citiem, man ļoti
padodas tautas dejas. Bet,
ja runājam par amatu, protu
šūt. Esmu uzšuvusi Bārtas vainagu –
to lielo un augsto –, varu pati pielabot
vai uzlabot savus skatuves tērpus.
Man ļoti ļoti padodas arī organizēt
dažādus pasākumus, visu saplānot
un pārliecināties, vai viss ir izdarīts.
Eju Latviskās virtuves ievirzē, lai labāk
iepazītu latviešu ēdienus un receptes.
Taisījām maizes zupu. Labprāt iemācī-
tos gatavot vēl citus latviešu ēdienus."

Elza Kristone no Mār-
upes: "Protu spēlēt basket-
bolu, dziedu Āgenskalna
Valsts ģimnāzijas korī
otrajās altos – altos ne visi
var dziedāt, jo tas ir diezgan grūti.
Gandrīz gadu svētdienās apmeklēju
arī aktiermeistarības nodarbības."

Šonedēļ piedalos dažādās aktivitā-
tēs un iesaistos Jauniešu klubā. Esmu
sapratusi, ka kārtības noteikumi
3x3 ir daudz nopietnāki, nekā biju
domājusi. Jūtu, ka esmu pavisam ne-
daudz par vecu, lai ilgi paliktu dančos.
Labprāt pati vadītu kādu ievirzi 3x3,
piemēram, ar spēļu palīdzību mācītu
latviešu valodu – varbūt pat tieši pa-
reizrakstību un pieturējumu lietošanu."

Iveta

Ievirzēs

**Vai valoda ir tikai pateiktie, uzrakstī-
tie un izskanējušie vārdi? Vai runā arī
intonācija, tonis un nepateiktie vārdi?
Spraidīs diskusijās rīta ievirzē Valoda
kā superspēja iesaistās visi klātesošie –
gan lieli, gan mazi, ar lielāku un mazāku
pieredzi valodas labirintos.**

Nedēļas pirmajos rītos ievirzē tika
apspriesta valoda, ko dzirdam medijos –
radio un televīzijā. Ar ko ziņa atšķiras no
uzņēmuma izsūtītas preses relīzes? Kā tas,
ko gribējis pateikt relīzes autors, medijos
pārtop par ziņu vai rakstu? Kā mainās vēstī-
juma uzsvare, un vai pietiek ar pāris vārdiem
virsrakstā, lai mainītu gan galveno domu,
gan mūsu noskaņojumu?

Valoda kā superspēja

Apspriestas arī viltus ziņas un citi ne-
tik jauki paņēmieni, ar kuriem cenšas pa-
nākt, lai ziņas tiktu pamanītas, bet patie-
sībā – neko nepateiktu. Mūsdienās, kad
tīmeklī mediji dzīvo līdzās ziņu radītājiem,
par kuriem faktiski var kļūt ikviens no
mums, jābūt īpaši modriem un jāapgūst
knifīni, kas ļauj ticamu informāciju atšķirt
no dezinformācijas. Diemžēl dzīvojam in-
formācijas kara apstākļos, tāpēc tas lielā
mērā ir arī mūsu drošības jautājums.

Svarīgi ir mācīties runāt un izvēlēties
cieņpilnus vārdus arī tad, kad cits citam
nepiekrītam. Tas ir iespējams, ja, pirms
saki vārdu, padomā. Valoda ir dzīva un
spēcīga.

Tīna Sidoroviča, ievirzes vadītāja

Saldējums ir atrasts!

Ievirze Mazie izlūkotāji ceturtdien
devās eksotijā uz vietējo veikalu pēc
saldējuma. Tālu nebija jānes – pie veikala
bija ekskluzīva vieta degustācijai.

Par klāida latviešiem

**Ievirzē Sarunas par diasporu, ko vada
Kārlis Rokpelnis, runā par latviešu dia-
sporu cauri laikiem.**

Te satikušies ļaudis no dažādām pa-
saules malām – Latvijas latvieši, Zanda
no Briseles, bet nedēļas vidū ievirzei
pievienojās arī Uldis Ozoliņš no Austrā-
lijas. Nedēļas laikā izdevies pieskarties
Latvijas emigrācijas kopienas vēsturei jau
kopš 19. gadsimta, kad latvieši izbrauca
uz Sibīriju, Brazīliju un Ziemeļameriku.
Biļete uz ASV tolaik maksājusi apmēram
tikpat, cik bullis, – ap 40 ASV dolāru.

Trešdien ievirzē notika videokonferen-
ces saruna ar Laumu Vlasovu. Viņa ir
trīsreiztrīsniiece – bijusi Krievijas Lat-
viešu kongresa priekšsēde, darbojusies
arī Pasaules Brīvo latviešu apvienībā
un daudzus gadus palīdzējusi Krievijas

latviešiem nokļūt uz 3x3 saietiem Latvijā,
kuros pati vadījusi politikas ievirzi. Lauma
stāstīja, kā Krievijas latviešiem klājas
šobrīd. Daudzas piemiņas dienas, pie-
mēram, izsūtīšanas atceres dienas, vairs
nevar atzīmēt, un arī vīzu braukšanai uz
Latviju saņemt ir grūti.

"3x3 satiekas latvieši no visas pasau-
les. Šodien, kad attālums pārvarams
daudz vienkāršāk, tas šķiet pašsaprota-
mi, un varbūt tāpēc mēs tik maz runājam
par klāida latviešiem. Bet par to ir jārunā,
un es runāšu," saka Kārlis.

Lolita

Mācekļu stāstiņi

Grib mest ritentiņu

Marta Liepa (5), Rīga

Marta jau prot izgatavot no papīra taurenīti, uzrakstīt savu vārdu un uzzīmēt skaistu ainu ar māju, puķēm, sauli un debesīm. Tagad viņas lielākais mērķis ir iemācīties uzvest ritentiņu. Marta stāsta, ka mamma vislabāk prot viņu skaisti sapucēt, lai gan ikdienā strādā pie telefona. Tētis, pēc Martas domām, prot tikai strādāt – pat šodien, kad ir brīvdiena. Viņš rūpējas, lai darbā visiem būtu ūdens. Savukārt vectēvs vienmēr izdomā jaunas rotaļas un interesantas spēles, ko kopā spēlēt.

Mazā suņu trenere

Nora Svenne (3), Rīga

Lai arī Norai ir tikai trīs gadi, viņa jau prot spēlēt kokli, bungas, stabulīti un zvangas. Meitene aizraujas arī ar suņiem – zina dažādas šķirnes un pat trenē tos. Viņa stāsta, ka galvenais ir komandas teikt stingrā balsī, tad suņi labi klausas. Mamma ikdienā visu dienu pie datora sarunājas ar tūristiem, bet tētis ir kinologs. Nora gan uzsver vēl kādu viņa prasmi – viņš ļoti labi prot braukt ar velosipēdu, un abi bieži dodas ciemos pie opja.

Salto un ugunskurs

Olivers Celmiņš (9),

Norvēģija

Olivers prot spēlēt futbolu, iekurt ugunskursu un uz batuta uzvest atmugurisko salto, taču sapņo apgūt vēl daudz jaunu triku. Par mammu viņš saka, ka vislabāk viņai padodas gardi gatavot un dejojot pie televizora, lai gan ikdienā viņa strādā par zāģētāju un pako produkciju. Tētis ir īsts būvnieks – viņš remontē automašīnas un spēj uzbūvēt gandrīz jebko, sākot no šķūņa un beidzot ar māju. Ome strādā bērnudārzā, opis – ar gāzes baloniem, bet, kad abi ir kopā, vislabāk viņiem padodas pļaut zāli.

Ievirzēs

Futbola te nav

Ievirzē Sporta spēles un citas aktivitātes ik rītu tiek spēlētas radošas sporta spēles.

Ievirzi vada trīs puīši – Jānis Ceplis, Uldis Fogelis un Hugo Silva. Kā stāsta Jānis, vadītāji piedāvā netipiskas sporta spēles, kurās vienlaikus var piedalīties visi – nevienam nav jāsež malīnā. “Mēs izvairāmies no parasta futbola, parasta

basketbola vai volejbola – spēlējam to, ko vien varam izdomāt,” stāsta Jānis. Viena diena spēlēti zombiji. Visiem bija astes, bet viens, kurš bez astes, ir zombijs un mēģina noķert kādu ar asti. Kuru noķer, tas asti zaudē un pārvēršas par zombiju – ir jau ir divi ķērāji. Galu galā vienu ķer visi pārējie. Citā spēlē izmantots arī ūdens, lai tā traucētu pretinieku komandas spēcīgākajam spēlētājam. Vēl ievirzes dalībniekiem ļoti patikusi Karoga spēle mežā.

Lolita

Mācās būt brīvi

Ievirzi Improvizācijas teātris vada Laila un Jānis Kirmuškas, kuri ikdienā ir Latvijas Jaunatnes teātra aktieri, bet Laila – arī režisore.

Improvizācijas teātris nav tikai par uzstāšanos uz skatuves – te mācās būt brīvam un ātri reaģēt. Nedrīkst palikt malā un neko nedarīt, svarīgi ir sadarboties. Dalībnieki ir ļoti dažādi – gan ar improvizācijas pieredzi, gan bez tās, gan skolēni, gan pieaugušie.

Ja ievirzes vadītāji dod uzdevumu attēlot gleznu ar jūras skatu, katrs var

izdomāt, kas viņš būs – saule, vilnis, Jānis vai Jāņa alus pudele –, un ar savu ķermeni iekļauties kopainā. Ja uzdevums ir veidot skečiņus, darbība etidē var notikt tumšā parkā, kur kāds veic aizdomīgas darbības, vai dzimšanas dienā, uz kuru ierodas Vinnijs Pūks, Pelnušķīte un citi pasaku tēli, līdz nesot dāvanas. Radošumam un brīvībai robežu ir maz – tieši tas ir jāiemācās.

Iveta

Brīvais mikrofons

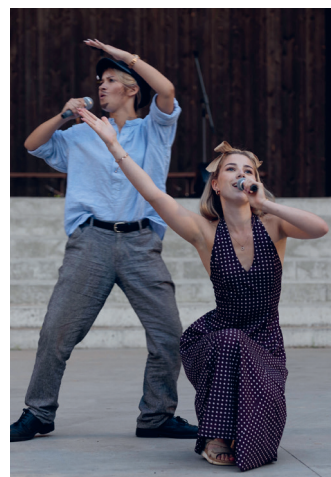
Ceturtdienas vakarā izskanēja 29. 3x3 Brīvais mikrofons.

▲ Vadītāji – Ingus un Indriķis Krūmiņi.

▲ Koklētāju ansamblis Plostiņas.

► Salds itāliešu kino.

▼ HEI-O.

▲ Rozenblatu Prusaku polka.

▲ Pārgaujieši.

◀ Īru Mjaukas.

▲ Pēdējās mantas. Saite uz Amatnieku kuplejām – kvadrātkodā.

► Žanis Arums.

► Ballīte ir iegriezta!

- Sarunas mezglāšanā. Daļībniece uzliek kaimiņienes brilles, paskatās uz savu darbu un saka: “Vai, kur smuks! Jāiet paskatīties spoguļi.” Vēl pēc brīža atskan jautājums: “Meitenes, meitenes, kam vajag salīmēt dibenu?”

- Bruno Silva šonedēļ intensīvi trenējas gredzena pazaudēšanā – viņš to pazaudējis jau divreiz un, par laimi, ikreiz arī atradis.

- Zane Reitere pie pusdienu galda nevar atrast savu vīru Pēteri Reiteru. Skatās, skatās, neredz un spriež: “Pēteris ir pietiekami liels, lai viņu varētu labi ieraudzīt. Varbūt viņš paslēpies aiz Laura Cekula?”

- Ilze Cekule guļ kulturāli – Kultūras namā. Tur ir kaut kāda dīvaina duša, kas applūst. Ilze, skaista, halātā un ar dvieļa čalmu ap galvu, dodas meklēt lupatu. Viņa satiek Andi Zvīguli un Rolandu Auziņu un prasa, vai viņi nezina, kur ir lupata. Andis jautā: “Tu vīram mājās saki, ka viņš ir lupata?” Ilze atbild, ka nē. “Nu, tad es nezinu, kur ir lupata,” saka Andis.

- Tas, ka skolas internāta galā arī ir pieejamas dušas – turklāt veselas trīs, precīzāk, divarpus, jo vienā bija rodams vien aukstais ūdens –, līdz šim bija labi glabāts noslēpums. Tādējādi internātā dušu skaits uz cilvēku procentuāli bija diezgan liels. Pēkšņi pie vienas, pēc tam arī pie otras dušas parādījās attēla redzamais uzraksts, un dušu skaits uz cilvēku kļuva gandrīz tikpat mazs kā pārējās saietā vietās dzīvojošajiem. Tiek apsvērtā iespēja tā sauktās nelietojamās dušas tomēr izmantot, lai vienā mazgāšanās reizē nomazgātu arī apakšstāva iemītniekus.

Pūkas un skaistas

Nīkšanas ainiņas

No sākotnēji iedziedātās telpās Kultūras nama otrajā stāvā Nīkšana palēnām pārcēlusies uz foajē.

Saieta avīzi veido: raksta **Lolita Lūse, Eva Eglāja-Kristsons, Iveta Celmiņa** un **Amanda Bergholde**, fotogrāfē **Baiba Krūmiņa**, visu kopā saliek **Madara Kitnere**.